

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	---	---

Egy kis farsangi tréfa.

Folyó hó 23-án tartotta meg Csongrádvármegye törvényhatósága rendes közgyűlését. A közgyűlés elé, hogy a szokottnál nagyobb érdeklődéssel tekintettünk, az annál is inkább érthető, mert a mult év december hó 28-án végbement törvényhatósági bizottsági tagok választásánál, a szentesi 1-ső és a tápéi kerület kivételével az egész vonalon az ellenzék győzött. Tehát az ellenzék, mely a mult évben alig 35—40 tagot számlált, ma már 75 taggal lépett be a vármegye közgyűlési termébe.

Ez a körülmény azonban nem sokat változtatott volna a szabadelvűpárt helyzetén, mert a szabadelvűpárt, vagy ha úgy tetszik a megye-párt, ma is körülbelül 125 tagot számlál, tehát 50 szótöbbséggel rendelkezik. Ennélfogva egész bizonyosra vehettük, hogy minden elvi jelentőségű kérdésben a többség akarata fog érvényre jutni.

De hát, mi minden történhet a pártok életében számításon kívül? Azt eléggé tudhatja mindenki, a ki részt vett a pártküzdelmekben. Éppen az történt a vármegyén is. A

megye-párt minden kérdésnél leszavaztatott, tagjai minden bizottsági állásból kibuktak. Győzött a kisebbség a többség fölött.

Ez ugyan egy kissé különös s majdnem hihetetlen, még is való.

A megyei szabadelvűpárt bukását, sok mindenféle körülménynek tulajdonítják. Amnyi bizonyos, hogy daczára azon pressiónak, melylyel a párt megbénított a legfőbb oka, mint minden többség bukásának, az elbizakodottság és a véghetetlen közönyösség. Mig az ellenzék ugyszólván egy szálíg berukkolt a szabadelvűpárt tagjai közül csak Csongrádról négyen ültek itthon. Pedig ha ez a négy eleget tesz kötelességének, már akkor hijába lett volna az ellenzék minden erőlködése.

Azonban a többség egészen más körülményeknek tulajdonítja a párt leszavaztatását, mely körülménynek igen fontos előzményei voltak. Ezek a dolgok ma már napfényre jöttek, még pedig a vármegyei ellenzéki sajtó a „Szentesi Lap“ utján.

Tallián Béla Csongrádmegye főispánja, f. hó 22-ikére értekezletre hívta össze a vármegyei pártok vezérférfiit. Az értekezleten jelen voltak: Hegyi Antal, Sima Ferencz és

Balogh János ellenzéki vezérek. A szabadelvűpárt részéről pedig: Fekete Márton és Novák József.

Tallián Béla főispán úr ő méltósága fuziót óhajtott a két párt között létrehozni. Az ellenzék bele is egyezett volna a fuzióba, de Fekete Márton és Novák József kijelentették, hogy az utóbbi időben az ellenzék oly magatartást tanusított, hogy annak következtében nem állhatnak jót arról, hogy a szabadelvűpárt beleegyezését adja a fuzióba. Ezen kijelentés után Fekete Márton és Novák József eltávoztak.

No hát, hogy Fekete Márton és Novák József nyiltan és férfiasan jártak el akkor, midőn bele nem mentek az ellenzék által felajánlott fuzióba, azt a megyei szabadelvűpárt minden egyes tagja ismeri, sőt helyesli. Csak is a párt akaratát és közös érzelmét tolmácsolták, midőn visszautasították a kibékülést azzal a párttal, melynek vezérei főczélul tüzték ki a párt és közéletben szereplő tisztességes férfiak méltatlan meghurczolását.

Jól tették, hogy visszautasították a szövetkezést a népbolondítók atyamestereivel. Mig Szentesen Sima Ferencz, Csongrádon Hegyi Antal áll-

A „CSONGRÁDI LAP“ TÁRCZÁJA.

Legény maradt!...

Családi közös jellemvonásuk volt a Huszas familiának, hogy kitünően tudtak számítani. Nem volt egyetlen férfitagja, ki úgy ne bánt volna a kétszerkettővel, mint Bosco az ő ezer csudát rejtő kabátjával. Csak úgy dobálták a számokat, hogy mindenki bele ámult bámult.

Hanem — valamint sok más zseninek — nekik is vesztőkre volt ez isteni adomány.

Az egyik Huszas mint élelmezési tiszt számított el egy csomó katonaköponyeget, baka nadrágot, szijat, tölténytáskát, talpat, kását stb. Igaz, hogy valamint a természetben semmi sem, úgy ez sem veszett el a semmiségbe; ott ragyogott a szép Netti nagysám füleiben meg karján a sok talp, kása és stb.-nek az — ára! Igaz brillant és aranyná változva.

Pompás fénye az ékszernek még soká csalogatta a kavéház trónjához Netti nagysám mellé az ezred tisztjeit, semmikép sem lohasztván Huszas Kázmér úr „sötét“ sorsa, „fényes“ reményeiket a szép kaszirnó kegyeiért.

A másik Huszas — Tóbiás úr, — az meg húsz évig tévesztette össze a saját és a nemes vármegye bevételeit.

Csak akkor tudták meg, mikor New-Yorkból írta meg, hogy észsleges s hogy tiszteli a megyei tisztikart.

A harmadik Huszas — Zakariás a Pista papája — a Királykúti grófok számtartója volt a legjelesebb számító a Huszas testvérek között.

A familia — 3 leánya, felesége és 4 fia volt — kalapszámláit a nemes gróf mindig a kulimázban találhatta volna, ha bírta volna azt a horgot, melynek rúdjaival azt Zakariás úr betudta tuszkolni a kulimázba.

Hanem ez már olyan zseniális számoló volt, hogy sem sötét sorsra jutni, mint Kázmér bátyja, sem az új-világba — mint Tóbiás úr — nem volt kénytelen menekülni.

Gazdasági számadásai egész a milligramm- és literig terjedtek, úgy, hogy azok tételes átvizsgálásakor a gróf rendszeren fejjöresöt kapott már a harmadik lapon s teljesen rendbe találta az egészét, csak hogy a többi revisitótól ép észszel megszabadulhasson.

Sőt azt is belátta, hogy ha Zakariás urat teljes fizetéssel pensionálja, azt a vesztéséget bizonyosan busásan megnyeri az utódja — kulimáz számláin!

Zakariás úr azonban csak úgy volt hajlandó „imádott“ foglalkozását abba hagyni, ha a nemes gróf útbiztossá kinevezte a főispán által.

Mert ő számolás nélkül halott.

S lett útbiztos. S lett rossz útja, de pompás számadása a megyének.

Ezt a tüneményes tulajdonát családjának, örökölte Huszas Pista is.

Mesés adományú tehetségével ő volt a collegium Bolyai Farkasa.

Osztálytársai egy brugoért (konviktsusi czipó) a legjelesebb számtani feladatokhoz jutottak. Léven ő pompás étvágyú deák.

Ezekért a jeles gyakorlatokért ugyan mindig ő ült vasárnaponként karczert, de viszont ő is ette az nap a legtöbb brugot diák-czimborái gondosságából.

S mit törődött ő a szabadsággal, ha jól lakhatott.

Hanem a papája aggodalomteljes szívvel volt kénytelen tapasztalni fiának a reáliakban való tüneményes tőkélyét és viszont a humanoriák elleni anthipathiáját.

Hogy az aggodalmakra oka lehetett egy gondos apának, arra eléggé figyelmeztették Kázmér, Tóbiás, no meg saját beceses énjének múltja. Azért azon volt, hogy egy kis ideált csöppentessen a fiúba.

Az irodalom professorához adta ellátásra. Hanem tudós Dalos János tanár úr minden fáradozása kárba veszett.

A legszebb hexameter sorok elmagyarázása után mikor megkérdezte tőle a tanár úr, hogy hát hány verslábból áll, rögtön

nak az ellenzék élén, míg ezek az emberek fanatizálják a népet, addig a kibékülésről sem itt, sem pedig Szentesen szó sem lehet.

Ilyen körülmények között, nem esoda, ha Tallián Béla főispán úr kibékítési kísérlete hajótörést szenvedett. A békéltetési kísérlet meghiusulásának az lett a következménye, hogy a szabadelvűpárt, f. hó 23-án tartott megyegyűlésen minden kérdésben lezavaztatott, még pedig a főispán úr hozzájárulásával.

Ha az ellenzék a törvényes és méltányos utat követte volna, az esetben csak helyeselnék ő méltóságának magatartását. De akkor, midőn az ellenzék vérszemet kapva, törvénytelen dolgokat hajt keresztül és ezekhez Csongrádvármegye főispánja hozzá járul, azt nemcsak, hogy nem helyeseljük, de egyáltalában nem is értjük.

A dorozsmai törvényhatósági bizottsági tag választást Csongrádmegye igazoló választmánya közbevetett felebbezés folytán nem igazolta. — Nagyon természetes, hogy a törvénytelen uton megválasztott képviselők, mivel választásuk nem igazoltatott, a közgyűlésre meg sem hivattak. Sima Ferenc ez ellen felszóllalt és az alispán eljárását helytelennek nyilvánította. Csongrádmegye főispánja nemcsak, hogy hozzájárult és támogatta Sima indítványát, hanem azt is megengedte, hogy azok az emberek, kiknek választása megsemmisített, szavazhassanak a közgyűlésen. — Hogy ez a dolog előre meg lett beszélve, az minden kétségen felül áll, mert az illetők, dacára annak, hogy a közgyűlésre meg sem hivattak, egy szálig ott voltak és a főispán úr engedelmével le is szavaztak.

Nézetünk szerint mindaddig közgyűlést sem lehetett volna tartani, míg Dorozsmán az új választást meg nem tartják és a megválasztott kép-

viselőket nem igazolják. Tehát a közgyűlést egyszerűen el kellett volna napolni.

Valamint nem vagyunk képesek megérteni a főispán úr ő méltóságának magatartását a dorozsmai nem igazolt megyei képviselőkkel szemben, úgy nem értjük azt sem, hogy miként lehetett a közgyűlésnek felfüggeszteni állásától dr. Kelemen Bélát, a vármegye legszorgalmasabb és legpontosabb főszolgabíróját anélkül, hogy előzőleg ellene fegyelmi vizsgálat rendeltetett volna el. Egy minden tekintetben tisztességes hivatalnokot, kihallgatás nélkül, egyszerűen az ellenzék vádjára, tehát holmi mende-mondákra állásától felfüggeszteni hagyni, nem valami épületes dolog. Ha ilyen példát látnak maguk előtt a megyei hivatalnokok, bizony nagyon elmehet a kedvök a hivatalnokoskodástól.

Mindazonáltal, mi a főispán úr ő méltóságának jó akaratát és különösen pártatlanságát kétségbevonni egyáltalán nem akarjuk; sőt annyit mondhatunk is, hogy a megyei szabadelvűpárt elbizakodottságáért és közönyös magatartásáért, nagyon rászolgált arra a kis farsangi tréfára, melyben ő méltósága részesítette január 23-án. Az ellenzék pedig ne harapjon oly mohón a főispán úr farsangi fánkjába, mert annál keservebben fog izleni a bőjti ezibere.

A megnyilatkozottak.

A „Tiszavidék“ január 15-iki számában két nyilatkozat látott napvilágot. Az egyiket, állítólag Dósa János volt piaci helypénzbérlő, Szőke Pál és Szepesi József tanuk ellenjegyzésével adta ki. A másikat Dósa János egyik tanuja, Szőke Pál úr a saját szakálára teszi közzé.

A Dósa János nyilatkozata, hogy tulajdoképen mi is akar lenni, azt nagyon bajos meghatározni, mert mosakodásnak be nem válik, ezáfolat-

nak pedig még úgy sem. Uglátszik, hogy nem egyéb, mint egyszerű szemrehányás.

Azt hisszük, hogy a „Tiszavidék“ ez évi 1-ső számában az mondatott, hogy Herke Ferenc bíró úr azért töröltette el a piaci helypénzszedést és a rakpart díjat, mert ő is tetemes rakpart bérrel tartozik és ily módon akar kibujni a fizetés alól.

A nevezett lap ezen állításával szemben Dósa J. volt bérlő kiállit egy nyilatkozatot, melyben kijelenti, hogy Herke Ferenc rakpart díjjal nem tartozik, hanem rakpart díjjal egész mások (kiket meg is nevez) tartoznak.

Most elő áll, ugyanesak Dósa János a „Tiszavidék“ 3-ik számában egy nyilatkozattal, melyben azt állítja, hogy a nyilatkozatot Sohlya Gyula jegyző úr, ál úton csikarta ki tőle, mert ha ő azt tudta volna, hogy azt nyilvánosságra hozzák, vagy lapba teszik ki, hát akkor nem adta volna ki az említett nyilatkozatot. Együttal teljes önértéssel tiltakozik Sohlya Gyula eljárása ellen.

Hát mi, Dósa János polgártársunk a „Tiszavidék“ január 15-iki számában közlött nyilatkozatával szemben azt kérdezzük, vajon mit gondolt akkor, midőn lapunk január 8-iki számában közzétett nyilatkozat aláírta? Azt gondolta talán, hogy azt a nyilatkozatot azért kérték, hogy levéltárba helyezték? — Hiszen azt tudnia kellett, hogy azon vakmerő rágalmat, melyet a nemes ellenzék, nem átalott nyilvánosságra hozni, csakis a t. polgártársunk nyilatkozatával kellett megezőfolni.

Azt meg egyszerűen nem hisszük el, hogy Dósa János nem tudta minnek ir alá, midőn a lapunkba közzétett nyilatkozatot aláírta. A t. ellenzéknek sokkal több esze van, — minthogy olyan egyént válasszon meg törvényhatósági bizottsági tagul, a ki nem tudja, hogy minnek ir alá. Tehát, mivel mi egy törvényhatósági

kivágta: hatványra emelve ennyi és... ennyi...!

Erre aztán a tudós férfiút elfutotta a méreg. No hát csömörölj meg már egyszer ezektől az ostoba számoktól.

Feladta a logaritmus két első lapját betanulni. Huszas Pista két nap alatt tudta mint a karika-csapás.

Nem is késett tudós Dalos János tanár úr kijelenteni az apjának, hogy ebből a fiúból vagy országíru tudós, vagy világíru csaló lesz. Másra ez a tudomány ily nagy mértékben nem jó. Vagy kápráztatni, vagy lopni.

Zakariás úr is osztá e véleményt. Ő tudja, hogy — miért!

Hanem apai szívet nagyon megkeserít ez a fiú.

Pedig hát nem lett abból se híres tudós, sem világ csalója. Hanem lett belőle kitünő technikus.

Alig végzett, kinevezték kir. segédmérnöknek. Az apai szív megnyugodott, a mama meg büszke lett reá. Főleg, mikor a kir. főmérnök úr a postán azt jelentette ki, hogy a legképzettebb embere Huszas Pista. A mellett a legszolidabb is. Pompás erény, mamák és leányok szemében.

Hanem az aranyifjúság számmolynak, anyámasszony katonájának tartotta, a kiről nem is érdemes beszélni.

Ej! ugyan hadd... unalmas fráter! Szokták egymás között mondani.

Hát amnyi bizonyos, hogy rajztábláin, háromszögein kívül csak egy igaz szenvedélye volt: a sport. Úszni, vívni, korecsolyázni, gyalogolni hegyen-völgyön!

Ennek a reális embernek kedvtelése is az volt. Ész, erő, egészség! Volt a jel-szava.

Az ideál maradjon fűzfaragó, ingyen-élő poétáknak; kapa-kasza kerülő művész-és színészek.

Ugyan, hogy tud valaki eszményeken nyargalni, törni a fejét azon, hogy mentül badarabb dolgokat leírjon, s azt másokkal el is hitesse. Ugrálni éjeken át az úgynevezett bálon, firkálni éveken át „Ó“ hozzá verseket, bizonyosságul annak, hogy „Ó“-t szereti.

Hát e nélkül nem lehet igaz a szerelem, hát e nélkül nem lehet szeretni?

Hát mikor még nem volt se táncz, se költészet, se éjjelizene és virágkereskedés, hát akkor nem is szerethettek az emberek!?

Hát mi hogy lettünk utódjaik mégis annélkül is elődeinknek?

Ilyen beszédek hallatára aztán a jó mamának majd leesett az ála a bámulatól. Sehogy sem tudta megmagyarázni, hogy ilyen szép szőke fejben, olyan ábrándos kék szemek mögött, hogy kovályoghatnak ilyen rettentő vaskos gondolatok...

Pedig neki a legszebb ideája az volt, az ő derék, szép, okos fiát megházasítani.

És melyik mamának nem ideája az? Hanem ez nagyon nehezen ment ám.

Ha néha sikerült elővenni a fiát, elcsalni a háromszögek közül maga köré, nem volt vég-hossza a példálózásnak, hogy miért nem megy társaságba, agyon öli magát, milyen sápadt már, még mosolyogni sem tud! Hogy kortársai már mind bölesőt ringatnak, meg aztán innen-onnan ő is 28 éves már. Hát még azt se érje meg az ő öreg feje, hogy az ő kedves Pista fiának utódját ringathassa öreg korára. Még anynyi gyönyörűsége se legyen, hogy legyen kinek üres óráiban apró harisnyát kötni stb. stb.

Ilyenkor aztán elővette Huszas Pista a papírost és czeruzát, oda ült anyja mellé. Aztán a közepén végig húzott egy vonalat s felírta fejezetül: „Bevétel“ — „Kiadás.“

Aztán kezdett számolni. Kir. segédmérnöki fizetés 800 frt — kr. bevétel. Kiadás: lakás 100 frt, ellátás á 30 frt = 360 frt, suszter 40 frt, szabó 100 frt, borbély 10 frt, kalap, nyakkendő, gallér, kézelő, ing, gomb, szivar, dohány, papír, könyv, mosóné, borra való, orvos, patika, nyugdíj, adó, fűtés....

Jól van már, jól...! kiáltott közbe Huszas Zakariásné úrasszony indulatosan fölugorva, a főbbit tudom már. Summa-summárum a kiadás 920 frt. Túlkiadás 120 frt, tíz év alatt 1200 frt stb. Oh te száraz matematikus!...

bizottsági tagról nem tételezünk fel olyan nagy fokú hülyeséget, hát ennélfogva azt sem tételezhetjük fel, hogy a „Tiszavidék“ 3-ik számában Dósa János úr saját akaratából nyilatkozott, hanem — egyszerűen megnyilatkoztatták.

A másik nyilatkozó Szőke Pál úr, ő már nem egyszerű nyilatkozott tett közzé, hanem hangzatosabb czím alatt főrméd. „Tisztázzuk az eszméket,“ így szól Szőke Pál úr. No hát tisztázzuk! Szőke Pál úr Tallián Béla főispán úr ő méltóságához a múlt év december hó 16-ikáról kelteve, holmi följelentésszerű kérvényt adott be, melyben a többek között ezt a passust írja: „Én és barátaim a csongrádi szabadelvűpárt törzs-tagjai.“

Nagyon természetes, hogy mi, az idézett passuson megbotránkoztunk, ezt annál is inkább tehetjük, mert a múlt évi országgyűlési képviselő választásoknál Csongrádon a nemzeti párt jelöltje Hock Jánosra, Tápén pedig a 48-as párt jelöltje érdekében korteskedett.

„Tisztázzuk az eszméket“ czímű cikkében, most azt állítja, hogy mi őt akkor, midőn Pálfordulását szemére hánytuk, hát meggyaláztuk, vagy meggyalázva üdvözlöttük. Hát ezzel szemben kijelentjük, hogy mi egy általán véve meggyalázni nem akartuk, csakis politikai Pálfordulását akartuk szemére vetni.

Ezt a szemrehányást Szőke Pál úr úgylátszik megértette, mert jónak látta magát tisztázni. De a mosakodás nem sikerült. Az idézett cikkben azt írja, hogy ő „időszerű“ politikus. Tehát ebből csak azt magyarázhatjuk ki, hogy politikai meggyőződését vagy évszakok változásához képest változtatja, vagy a körülményekhez alkalmaztatja.

Azon védekezése pedig, hogy ő a csongrádi szabadelvűpártban szereplő személyek végett hagyta el a

pártot és lett ellenzéki, nem védekezés, mert a ki valamely politikai pártnak meggyőződésből tagja vagy annak elveit vallja, az személyek végett pártállását fel nem adja és meggyőződését bosszúból nem változtatja meg.

Különben is azért, ha valaki egy közjogi alapon álló kormánypárttól, átlép egy szintén közjogi alapon álló ellenzékhez, megróni vagy gyalázni nem tehet, mert Horvát Gyula is hasonlóan járt el. De ha valaki megtagadja politikai pártállását és más politikai hitvallásnak állítja lenni magát csak azért, hogy ez által behízelegje személyét és így gondolja kedvezően elintéztetni kérvényét, ez már a férfui tisztességgel semmiképen sem egyeztethető össze.

Mi tehát csak azért reprodukáltuk Szőke Pál úr írásos nyilatkozatát, hogy rámutassunk a t. ellenzék egyik vezérszerepet játszó tagjának rendíthetetlen politikai meggyőződésére.

UJDONSÁGOK.

— január 22.

— **Egy hűn meséje.** Volt, hol nem volt, a Tiszán is innen volt egy plebános, a kinek nem volt egyéb hibája, mint az, hogy az ájtatos keresztény híveket szent malaszt helyett, hébe-hóba úgy el nadrágolta egy kétágu korbácssal, hogy még az eget is bögőnek nézték. A plebános úr maga sem volt megelégedve mérges természetével, elhatározta, hogy ezen segíteni fog, még pedig nősülés által. Azonban az volt a hiba, hogy a papoknak nem szabad nősülni. Polgári házasságra lépni pedig tiltotta a „dogma.“ Úgy segített tehát a dolgon, hogy egy eszmadia feleségével „bagó“-frigyre lépett. Sokáig éltek boldogul, nem háborgatta szerelmüket senki. De utóvégre is, a szerelem megtermette gyümölcsét. Erre a szerelmes gerlepár nem is

Igen édes anyám, szólt ilyenkor mosolyogva Pista, hát ha még feleségem, 4 gyermekem, egy száraz, meg egy szoptatós dajkám volna. Hát ha még hozzá a feleségem egész nap olvasná Jókait, boszantana Liszt rapsodiáival, főzne a konyha-vegytan szerint, tisztogatna a háztartás és tisztogatástan szerint s legislegvégül csinálna mindezekről naplót és házi számadást a felsőbb leányiskolák nevelési rendszerének és jól betanított tantervének megfelelőleg.

Mert beláthatja kedves anyám, hogy csak hozzám való leányt vehetek el. Azok pedig ma így nőnek fel. Már most én számolással keresek kenyeret s ő pedig számolással főz és süt! Varrni, a varróné varr; dagasztani, meg a pék tud ma már csak, még Jutka sem tud. Pedig hajdan az úri leányok is tudtak, ha jól tudom, édes anyám is.

Hát maradj magadnak, te száraz számoly. Sarkon fordult s ott hagyta a fiát. Útközben még dünnyögé, — nem való ennek se gondos anyja, se feleség!

Egy hétig nem is szólt aztán hozzá. Hogy aztán a mamáját kiengesztelje, önként ajánkozott arra, hogy vasárnap elkíséri a jegyzőkhöz, a hol is a jegyző névnapját fogják megülni s a kis város fiatal-sága leány, legény mind ott lesz.

A mama erre azt mondta, hogy már ez okos beszéd. Mikor híre ment, hogy Hu-

szas Pista is ott lesz a jegyzők névnapján, valóságos lázba esett a leánysereg. Mindenik azt a dicsőséget szerette volna elérni, annak a számmolyának a szívét föl-kavarni, az eszét elesavarni s legislegvégül egy „Ámen“ árán a hátára egy hatalmas papucset varrni s a fejébe egy piros bojtos házi sapkát nyomni.

Nem is csoda, hogy ingerelte a leánysereget ez a közöny. Még is csak sok, így gondolkodni rólunk, meg a szerelemtől.

No megállj! te száraz mathematikus, majd meglátjuk, 2-szer kettő 4 lesz-e, ha közénk kerülés.

A társaság a nevezett vasárnapon ös-sze is gyűlt.

Káprázatos szépek voltak a leányok és olvadásig előzékenyek Huszas Pistához a mamák.

Szép ember, mondták a leányok. Szolid, jó ember, vélek a mamák. Okos, becsületes, munkás ember, állíták a papák.

Egyhangúlag: férjnek való!

Tréfa, táncz, társasjáték már sorba járt.

A házikisasszony, a kis város „tündére“ a multság emlékeül a társaság tagjai között az „emlékkönyvét“ hordta, írjon bele mindenki erről: „Mi a szerelem?“

Oda került Huszas Pistához is.

számított. Ebből még botrány is lehet, tehát ezen segíteni kellett. Egy sötét éjjel a hölgy kiment a kertbe és a gyümölcsét, mint egy krumplit, elültette a jégverem mellé. Azt szokták mondani, a bűnt a tyúk is kikaparja. Ezt is kikaparta, nem a tyúk, hanem egy kutya. A titok nyilvánosságra került. A tévedt nőt, fenytörvényszék elébe állították és fegyházra ítélték. A plebánost pedig felavatták nagy férfunak. Híres ember lett belőle, a ki üldözi a bűnt, ítélkezik a becsületes emberek felett. Osztogatja a kegyeket, nyalják a talpát és hizelegnek neki a hizelgők. Ma is él és uralkodik, míg fel nem bukik.

— A megfagyott Romeo és Julia.

A körmenői pusztára is ráborította a tél vastag fehér szemfödelét. Emberi lábnyom nem taposta a szép fehér hóréteget, olyan sima, egyenletes volt, mint a havasok érintetlen takarója. Két foszladozó téli gunyába burkolt alak mégis neki merészkedett a végtelen fehérségnek. Sürgős utjuk lehetett. Dideregtek, a szél átjárta szellős ruháikat, de ők csak haladtak. Testöket egyre magasabb hóréteg takarta, térdig belesüpedtek a hótengerbe, — mint két mozgó hóbucka, de azért csüggedetlenül mentek a határtalan fehér világba. A kóbor vándorlegény és a megszőktetett parasztenyecske egymás keblén melegednek, egymás szeméből merítenek erőt a céltalan utra. De mégis a tél az erősebb. A hó magához esalta a fáradt vándorlót, a szél fejk fölé kavarta a havat s lassankint egészen eltemette őket. A két egymást ölelő holttestet először is — a varjak vették észre. Tömegesen károgták fölöttük a halotti nótákat, ujjongva holttestek fölött, mikor — a fuvarosok is észrevették, Romeoból és Juliából akkorra csak a ruhafoszlányokat tépdesték a kiéhezett varjuk.

— **Farkasok a nagyréten.** Mint egész szavahihető egyénektől hallottuk, a m. hét folyamán 3 drb ordas tartózkodott a nagyréten. A vadásztársulati tagok közül néhányan át is rándultak, de a rendkívüli magas hó megakadályozta a vadászatot.

— **M. kir. államvasutak.** Az 1893. évi jan. hó 1-vel életbe lépett új vasuti üzletszabályzat alapján m. kir. államvasutakon, valamint az üzemben levő helyi érdekű vasutakon fennálló összes helyi és csatlakozási személy- és podgyászdijszabályokban alábbi változások fognak beállani:

Ő pedig a következőket írta:

A szerelem leánynál: **egy ismeretlenlennel bíró egyenlet, melyet, ha sikerül megoldania, asszony korában a legtöbb több ismeretlenlennel bíró egyenletté teszi — a férje rovására!**

Mikor megírta, mosolyogva tette az asztalra a könyvet, meg volt önmagával elégedve. Tud ő is poéta lenni... ha kell!

* * *

Két hét alatt híre ment s vitte magával a híret, mint az árnyékát mindenüvé, hogy mi a fogalma a szerelemtől Huszas Pistának.

Soha sem kapott feleséget...

Szegény Huszas Pista!

... Csak nehezen tudták megmagyarázni czimborái, hogy milyen bakot lőtt ő. Azt mondta rá, hogy hát akkor kétszer kettő mégis négy marad.

Legény maradok!... Punktum!!

F—k Z—n.

GONDOLATOK.

A férfias nők épp oly nevelésesegek mint a nőies férfiak.

A toillete a nőhöz irt előszó, néha azonban az egész mű.

Az asszonyok sokkal jobban megtanítják, mint megtanulják a türelem erényét gyakorolni.

1. Gyermekek ezentul 4 éves korukig utazhatnak díjmentesen. 2. Ha valaki menetjegy nélkül száll fel a vonatra és azt önként azonnal a kalauznak jelenti, csak azon esetben fizet 50, illetve 60 kr. pótdíjat, ha a menetdíj legalább 50—60 krt kitesz, ellen esetben pótdíj fejében csak annyi fizetendő, mint maga a menetdíj kétszerese. 3. A podgyászforgalomra vonatkozólag megszűnik az érték- és határidő biztosítás, és mindkettő helyébe a „szállítási érték bevallása” lép életbe, melyért a díjpótlék minden megkezdett 200 km. után a bevallott összeg 5 ezredrészére rug, de mint legcsekélyebb díj 20 kr. szedetik.

— A „Polgári kör” bálja. Régóta ismeretes dolog, hogy a „Polgári kör” bálja siker tekintetében messze kimagaslik a többi bálak fölött. A folyó hó 22-én, mult vasárnap rendezett bál, méltóképpen sorakozik a legsikerültebb mulatságok közé. Ez a szép siker a jelen volt hölgy koszu érdeme; a sok szép asszony és szép leány természetesen kellemessé és a fiatalság részéről — feledhetlenné tették a bált. A táncmulatságnak pedig kiváló érdekességet az kölcsönzött, hogy többen a férfiak közül, ez alkalommal mutatták meg: mily ügyesen lehet a jobbról, a balra a tót megeselekedni. Tudósítónk az első négyes alkalmával jegyezte fel a hölgyek névsorát. Jelen voltak, asszonyok: Bagossy Józsefné, özv. Bartók Jánosné, Bojnitzer Jakabné, Cziner Jánosné, Draskovics Domszóné, ifj. Eszes Mátyásné, Farkas Béláné, ifj. Farsang Istvánné, Forgó Pálné, Forgó Istvánné, Fekete Rókusné, Gramoczky Pálné (Alpár), ifj. Greskovics Pálné, Goda Istvánné, Gyergyádes Józsefné, Horesik Péterné, Káldor Lajosné, Kátai Pálné, Kuklics Györgyné, Könyves Károlyné (Csépa), László Agostonné, Matyus Jánosné (Csépa), Molecz Nándorné, Nagy Józsefné, Rozenberg Edéné, Sohlya Gyuláné, Szőke Pálné, Szvoboda Ferenczné, Vladár Sándorné, Zsiga Jánosné. Leányok: Bojnitzer Flórka, Bartók Erzsike, Farkas Mariska, Forgó Luczika, Forgó Mariska, Greskovics Henriette, Greskovics Mariska, Gramoczki Gizella (Alpár), Gyergyádes Juliska, Könyves Mariska (Csépa), Kuklics Mácsika, Kovács Franczika, Kátai Erzsike, László Rozika, Matyus Lujzácska (Csépa), Szabó Viktorika, Piroska Mariska. Az első négyest 50 pár táncolta. A jó kedvű mulatságnak a reggel vetett véget.

— Változás a főügyészségben. A szegedi kir. törvényszék főügyészét, Schmidt Imrét, aki e minőségben vármegyénk közgazgatási bizottságának is tagja volt, halomasunk szerint, törvényszéki bírónak helyezte át az igazságügyminiszter a szabadkai törvényszékhez. Schmidt Imre a szegedi társadalom egyik legkedvesebb tagja — és méltán, — kinek eltávozását Szegedről bizonyára általánosan fogják sajnálni. Mint a „Szegedi Híradóból” olvastuk a szegedi kir. ügyészi állásra: Gozdu Elek temesvári kir. ügyész is fog pályázni.

— A csongrádi ipartestület és az iparos ifjúság február hó 11-én a „Pannónia” szálló termeiben jótékonycélú bált rendez.

— Eltűnt órás. Ugy látszik, nem nagy áldás volt az Amerikába szökött Lövy J. János órás és ékszerész örökén Szentesen, amelybe Blaschek Lajos órás lépett,

mert ime, alig egy éve, hogy a szőkevény volt principális üzletét átvette, jó maga is szőkevényé lett. Erre enged legalább következtetni az a körülmény, hogy néhány nap óta nyomtalanul eltűnt Szentestről és Tóth Lajos szolnoki ügyvéd is megkeresést intézett a rendőrséghez, vagyoni viszonyai és erkölcsi élete iránt való felvilágosítás tárgyában, miután, mint a nevezett ügyvéd írja, tudomására jutott, hogy Blaschek az utóbbi időben potom áron vesztegette el a nála raktáron levő árukat.

— Az ács és kőműves ifjúság február 12-én a „Fiume szálló” termében saját pénztárának alapjára, zártkörű táncvigalmat rendez.

— A helybeli kereskedő ifjak f. hó 15-én rendezett táncmulatságáról szóló béli tudósítói névsorból Csernus Etelka k. a. neve tévedésből kimaradt, a mit most pótlólag helyre igazítottunk.

— Védekezések a vízáradások ellen. Minthogy a mostani időjárás nagyobb vízáradásokat idézhet elő, a földművelésügyi miniszterium sürgősen felszólította az ország összes törvényhatóságait, hogy készüljenek már most a védelemre. Együttal intézkedésre kérte föl a belügyi, kereskedelemügyi, hadügyi és honvédelmi minisztereket is.

— Egy szegedi születésű napszámos Király István halt meg a napokban a győrvárosi kórházban. A győri rendőrség az elhunyt napszámos hagyatékának rendezése céljából keresi a Király szegedi atyafiait.

— Bitang csikó. A kun-szt.-mártoni rendőrség hivatalosan értesítette városunkat, hogy egy csikót tart bitangságban. — Ha esetleg gazdáink valamelyikétől elszabadult volna egy csikó, ott rátalálhat a jószágarára.

— Betörés. özv. Gyovai Ferenczné kamráját a f. hó 16-án virradóra feltörték és az összes hús és zsirkészletét ellopták. A tetteseket úgy a csendőrség, mint a rendőrség erélyesen nyomozza.

Zöldoltványok nagyban való előállítására az iskolában.

(Vége.)

Az oltást már májusban kezdjük s júniusban is folytatjuk, mely időben az első oltásnál meg nem eredt alanyra újra, az erőteljesen fejlődő oldalhajtásba másodsor oltunk. Júniusban ez oltás még elég jókor van, hogy őszig be is érjen.

Ha a Ripáriák hajtásai vékonyak volnának, talán 2—3 miliméter vastagok, — akkor azok beoltásához az európai tőkék honaljhajtásai is alkalmasak. Ily vékony vesszők legjobb oltásmódja a párosítás, melyet a „Szólisteti és Borászati Lap” 1890. év 15—16 számaiban körülményesen s rajzokkal kísérve irtunk le.

Hogy megfogant zöldoltványaink minél tökéletesebben fejlődjenek, nem szabad elmulasztanunk azok felkötését. E célra legcélszerűbb a sorok hosz-

szában 20—25 cmt magasságban sodrony vagy vékony rudakat, léceket húzni.

A megfogant oltványoknál az alanyon fejlődő honaljhajtásokat ismételve letördeljük, a hányszor csak újak fejlődnek.

Késő ősszel, úgy novemberben, az iskolát kiszedjük, az oltványokat a vadvesszőktől elkülönítve csomóba kötjük s megfagyás s kiszáradás elleni megóvás szempontjából pinczében vagy melegágyban elvermeljük.

Az eredmény az lehet, hogy az 1893. év tavaszán iskoláztatott rövid Ripária dugványokból már 1894. évi ősszel kitiltetésre alkalmas oltványokat nyerhetünk.

Hinni merjük, hogy ezen mód házáinkban rövid idő alatt általánosságban el fog terjedni s főképp a kereskedelmi telepeken nagy mennyiségű zöldoltványok előállítására nagyban fog alkalmaztatni.

Maurer János.

Vasuti menetrend.

Csongrádról indul	d. e.	—	—	9 15
Gátérre érkezik	—	—	—	9 53
Félegyházára	—	—	—	10 18
Szegedre ind. (sz. v.)	—	—	—	12 18
Szegedre érkezik	—	—	—	1 46
Budapestre ind. (gy. v.)	—	—	—	11 01
Budapestre érkezik	d. u.	—	—	1 20
Csongrádról ind.	d. u.	—	—	3 00
Gátérre érkezik	—	—	—	3 38
Félegyházára	—	—	—	4 03
Szegedre ind. (gy. v.)	—	—	—	4 57
Szegedre érkezik	—	—	—	5 56
Szegedre ind. (sz. v.)	—	—	—	5 02
Szegedre érkezik	—	—	—	6 57
Budapestre ind. (sz. v.)	—	—	—	4 57
Budapestre érkezik	—	—	—	8 50
Budapestről ind. (sz. v.) d. e.	—	—	—	8 25
Félegyházára érkezik	—	—	—	11 08
Csongrádra ind.	d. u.	—	—	12 35
Gátérre érkezik	—	—	—	1 05
Csongrádra	—	—	—	1 38
Szegedről ind. (gy. v.)	—	—	—	9 57
Félegyházára érkezik	—	—	—	10 59
Csongrádra ind.	—	—	—	12 35
Csongrádra érkezik	—	—	—	1 38
Budapestről ind. (sz. v.) d. u.	—	—	—	12 25
Félegyházára érkezik	—	—	—	4 46
Budapestről ind. (gy. v.)	—	—	—	2 35
Félegyházára érkezik	—	—	—	4 56
Csongrádra ind.	—	—	—	5 20
Gátérre érkezik	—	—	—	5 47
Csongrádra	—	—	—	6 20
Szegedről ind. sz. v.	—	—	—	3 05
Félegyházára érkezik	—	—	—	4 41
Csongrádra ind.	—	—	—	5 20
Gátérre érkezik	—	—	—	5 47
Csongrádra érkezik	—	—	—	6 20

Szerkesztői üzenet.

—Ti-Vi- Helyben. Tudósítását köszönjük, de egész terjedelmében térszűke miatt nem közölhetjük.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

Minden kiállításon legmagasabb kitüntetésekert nyert

14

GRÓF ESTERHÁZY COGNAC

mely tiszta borból készül és ezért a közönség legkedveltebb itala.

Központi-iroda: Budapesten, külső váci-ut 23.

mindenütt kapható.